

[Hanne Thanning Jacobsen]

elt edb-baserede undervisningsmaterialer, der bliver resultatet af projekterne. Det står der ikke så meget om i forslaget. Det er måske ikke mest information, der er brug for lige nu, men for, hvilke muligheder der er med edb i uddannelsen, praktisk brugbar viden, som lærerne kan omsætte til deres undervisningspraksis.

Der er ganske mange lærere i gymnasiet og da også efterhånden i folkeskolen, der har været på korte kurser i brugen af edb, i mange tilfælde dog med et lidt snævrere sigte, specielt datalæreundervisning. Derfor er jeg glad for, at sigtet er bredere her.

Vi kommer ikke uden om, at læreren er en nøgleperson, og det er vigtigt, at der er penge til maskiner og programmer, men det er lærerne, der skal bære udviklingen fremad, og derfor er information i form af nyhedsbreve, foredrag, konferencer og udenlandsrejser ikke nok.

Som sagt er SF indstillet på at være med til dette forslag og vil under udvalgsarbejdet prøve at få afklaret nogle af de ting i det socialdemokratiske udspil, vi er lidt usikre på.

Britta Schall Holberg (V):

I Venstre er vi ganske enige med Socialdemokratiet i intentionerne med beslutningsforslaget. Socialdemokratiets forslag harmonerer da også på en del punkter med den edb-strategi, som netop er formuleret for folkeskolen og gymnasiet.

Jeg er helt enig i nødvendigheden af, at vi skal sprede kendskabet til mulighederne for at anvende edb i undervisningen, men en af de vanskeligste hurdle er, at mange lærere har for lidt kendskab til de muligheder, der er for at anvende edb som en integreret del af undervisningen i de enkelte fag, og ved for lidt om, hvilke muligheder der er for at anvende edb som et helt naturligt hjælpemiddel i den almindelige undervisning. Jeg var glad for, at fru Hanne Thanning Jacobsen nævnte netop dette problem, som jeg mener er et af de problemer, vi virkelig har på området.

Derfor tror jeg, at informationsindsatsen, som forslagsstillerne taler om, nok så meget skal bestå i brugerkurser og måske navnlig for lærerne. Hidtil har det beklageligvis været sådan, at specielt interesserede lærere har trukket edb ud af undervisningen og har gjort den til et selvstændigt fag. Det synes jeg er synd, for på den måde får edb slet ikke den funktion i ele-

vernes bevidsthed, det skal have, nemlig som et hjælpemiddel og et i fremtiden uundværligt hjælpemiddel i undervisningen. Der var en, der forleden dag sagde til mig, at han betragtede edb i undervisningen som fremtidens blyant. Jeg er i virkeligheden ikke uenig i det.

Det må vel også være sådan, at disse brugerkurser laves i samarbejde med seminarierne, for det er vel i virkeligheden her, problemet opstår, at de unge lærere ved for lidt og derfor også her må informeres noget mere om mulighederne.

Socialdemokratiets forslag taler ikke om udvikling af undervisningsprogrammer, men jeg synes, det må være helt klart, at skal vi have edb så stærkt placeret, som vi er mange der gerne vil, så må vi gå stærkere ind i programudvikling, også hvor lærerne selv er med.

Der har været en edb-konference i Ålborg, som meget stærkt understregede, at der er behov for, at lærerne lærer denne programudvikling. Oprettelsen af ORFEUS-samarbejdet, som undervisningsministeren nævnte, mellem Kommunernes Landsforening og Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut er udtryk for det samme.

Var det mon ikke også godt, at vi fik samlet nogle praktiske erfaringer ind for de forsøg med edb, der allerede findes, og de, der vil komme med den forstærkede indsats på hele området? Jeg læste i bladet Danske Kommuner fra den 11. februar i år, at man netop efterlyste en sådan art af informationsudveksling. Jeg tror, det ville være en meget nyttig ting, også af hensyn til skeptikerne, at man så kunne fremvise resultater, der viste, hvordan man kan gøre, og hvordan man måske ikke skal gribe sagen an.

Forslagsstillerne foreslår som sædvanlig, havde jeg nær sagt, et råd til at tage sig af sagen. Jeg vil gerne, som jeg plejer, advare mod den uskik, at man ønsker at nedsætte specielle råd om dit og dat herindefra. Der er ingen grænser for, hvad vi kan lave udviklingsråd til. Det, vi savner i dette land, er ikke styrende organer. Direktoraterne for folkeskolen, gymnasieskolerne og hf tager sig i forvejen af disse ting, og det må være rigtigt, at arbejdet fortsætter her.

Derudover mener jeg, at en forstærket indsats inden for dette område må kunne finansieres af Undervisningsministeriets egen ramme, idet jeg ved, at der rundt omkring i systemet er